

אבן מאסו הבונים הייתה לראש פינה

המדרש מספר שכאשר באו לחצוב אבנים כדי לבנות את ביהמ"ק ואת קודש הקודשים נשארה זווית אחת לא מושלמת. הייתה חסרה אבן אחת בקיר. הזווית הייתה כ"כ עקומה, ששום אבן סטנדרטית לא הייתה משלימה אותה ולא הייתה מתאימה לשם. אבן מסותתת ויפה לא תיכנס ברווח הזה.

ואז אחד הבונים פתאום נזכר באבן הדחוייה והזרוקה ההיא...

"אולי דווקא היא זו שתתאים לנו לפה" הוא אמר. ואכן, האבן התיישבה בדיוק והשלימה את קודש הקודשים. דווקא האבן המאוסה והזרוקה, המוזרה והעקומה, זו שלא רצו בתחילה, היא זו שהתאימה והשלימה את קודש הקודשים.

על זה נאמר הפסוק, אומר המדרש, "אבן מאסו הבונים - הייתה לראש פינה".

אם חושבים על זה יש לנו כאן מסר נפלא!

המדרש אומר לנו- אל תחשבו שהאבן העקומה התאימה במקרה בדיוק לאותה פינה חסרה בקודש הקודשים. לא. האבן הזאת היא "ראש פינה" היא לא סתם אבן. היא הבסיס של כל הבניין.

גם מה שנראה לנו כאילו לא קשור בכלל לקדושה ולבית המקדש - צריך לזכור ולהפנים שגם הוא שייך!

גם הוא חלק מבית המקדש. וזו היצירה הכי יפה שיכולה להיות. אפילו הדבר הנחות ביותר יכול לבטא ולגלות אלוקות.

המשמעות היא שכאשר אנו מזהים בעצמנו כבני זוג, כהורים או אצל הילדים שלנו איזו מידה לא טובה שקיימת, משהו שנראה לנו בעצמנו או באחרים ממש לא יפה וחסר תועלת - אסור לנו בשום פנים ואופן לוותר עליו ולזרוק אותו הצידה, חלילה. לפעמים דווקא בנקודה הזאת נמצא כל היופי והשלמות של הבית. אם רק נדע איך לגשת לאבן הזאת ולסדר אותה בזווית הנכונה ובמקום המתאים..

אחד הסיפורים המרגשים שהתפרסמו עם פטירתו של הרב קנייבסקי זצ"ל מדבר על הנקודה הזאת: למעונו של הגר"ח קנייבסקי כנס בחור ישיבה, מעוכב זיווג, שהגיע לקבל את ברכת הגר"ח למציאת זיווג.

הוא שטח בפני הגר"ח את צרתו: בעקבות צלקת גדולה על מצחו שבאה לו כתוצאה ממעשה חסד, הוא מתקשה בשידוכים, בעוד חבריו נישאו כבר מזמן.

הגר"ח שמע בקשב רב את דבריו של הבחור, ובסיומה של השיחה אמר לו: "בפגישה הבאה, תאמר לבחורה ולמשפחתה את סיבת הצלקת. אל תסתיר זאת מאיש".

כעבור ימים ספורים, הטלפון בביתו של הבחור צלצל. על הקו היה שדכן, שהציע שידוך לבחור.

לא חלפו אלא ימים אחדים - והפגישה הראשונה הגיעה. בפגישה עם המדוברת, גולל הבחור את סיפורו, כמצוות הגר"ח. "בילדותי", סיפר הבחור. "ראיתי ערבי שרודף אחרי משפחה חרדית ברחובות ירושלים. המשפחה ברחה מהערבי. ניסיתי לעזור, אך הערבי הכה אותי נמרצות - והצלקת המופיעה על מצחי היא תוצאה של המכות מהערבי".

הבחורה הופתעה למשמע הסיפור - ואמרה לבחור בקול חנוק: "אני הילדה של אותה משפחה. אני זוכרת היטב את הסיפור ואת הניסיון של הילד שבא לעזור".

מיותר לציין, כי ימים אחדים לאחר מכן, חגגו במשפחות את שמחת האירוסין, ודווקא בזכות הצלקת נבנתה עוד אחת מחורבות ירושלים וזכתה להפוך לראש פינה.

פרשתנו, פרשת קדושים, פונה אלינו כבני אנוש שלעיתים כוללים צלקות ומומים, וקוראת לנו להתרומם אל הקודש יחד איתם, ולפעמים אפילו בזכותם.

איתי הלל, ר"מ בישיבת נחלים,
בוגר לימודי טיפול מיני זוגי ומכוון
טיפולי מטעם המכון הישראלי למשפחה

**בוחרים
במשפחה**

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם